

Tele-Hemşirelik

Firdevs ERDEMİR^{a,1} ve Arzu AKMAN^a

^a Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara

Telenursing

Abstract. Today, the developments and increasingly usage of technology and telecommunications tools in the health area lead to telehealth services became a global phenomenon. The American Nurses Association (ANA, 1997) defines telehealth as delivery of health care services or activities with time and distance barriers removed and using technologies such as telephones, computers, and interactive video transmissions. ANA has considered that telehealth is an umbrella term includes telemedicine, telenursing. According to this, it can be said that telenursing is a variety of telehealth services in which telecommunication tools (telephone, fax, e-mail, video monitoring, interactive video) are used for delivery, management and coordination of nursing care and practices. International Council of Nurses defined the telehealth as the use of telecommunications technology in nursing to enhance patient care; distance communications, using electrical or optical transmissions, between humans and/or computers. Tele-nursing is not new phenomena, but it is an area quickly expanding in parallel with the development of telecommunications technology. Telenursing is used in practice areas such as telephone triage, home care, e-mail consultation, and distance education in many countries including USA, Canada and New Zealand that telenursing program has well-developed. Telenursing programs supports fundamental nursing applications such as assessment, patient teaching, decision support, and early identification of possible problems are performed effectively even for individuals in the most remote distance. However, well defined nursing data, a structured terminology and classification system as well as nurses' competency in the use of technology are needed so that these technologies can be used effectively. European Union projects including NIGHTINGALE project and TeleNurse ID - ENTITY project had been developed and were carried out in order to support meeting these requirements in European Union member countries. In our country, yet an international nursing classification systems not be used as efficiently and this is a major obstacle for advanced applications such as telenursing. Other barriers about realization of telenursing are uncertainties about nursing education quality and level, authorization standards and policies of nurses, practical and educational limitations in technology usage, institutions and society's limitations in technological hardware as well as very limited professional autonomy of nurses. However, the telenursing practices seems to inevitable as lifestyle of our society changes and demands for health care services increase. Nurses must be identify the barriers, develop strategies to gain competence and aware legal and ethical issues for the telenursing practice. In this paper, examples of telenursing applications in the world, conditions of telenursing practices and implementation barriers in our country will be discussed.

Keywords. Telenursing, Telehealth, Telecommunication Technology

¹ Sorumlu Yazar: Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Bağlıca Kampüsü Eskişehir Yolu 20. km Bağlıca 06810 Ankara; E-posta: ferdemir@baskent.edu.tr.

Özet. Günümüzde teknolojinin ve telekomünikasyon araçlarının sağlık alanında giderek yaygınlaşan ve gelişen kullanımı tele-sağlık hizmetlerinin dünya çapında bir fenomen olmasını sağlamıştır. Amerikan Hemşireler Birliği (ANA, 1997) tele-sağlığı “zaman ve mesafe engelini ortadan kaldırarak ve telefon, bilgisayar ve interaktif video yayınlarını kullanarak sağlık bakım hizmetlerinin ya da aktiviteilerinin sunumu” olarak tanımlamıştır. Amerikan Hemşireler Birliği, tele-sağlığı tele-tıp, tele-hemşirelik, tele-radyoloji ve tele-psikiyatri gibi uygulamaları içine alan bir şemsiye terim olarak görmektedir. Buna göre; tele-hemşirelik hemşirelik bakımının ve uygulamalarının sunumu, yönetimi ve koordinasyonu için telekomünikasyon araçlarının (telefon, faks, elektronik posta, internet, video izlem, interaktif video) kullanıldığı tele-sağlık hizmetlerinin bir şekli olarak düşünülmektedir. Uluslararası Hemşireler Birliği (ICN, 2001) tele-hemşireliği “hemşirelikte hasta bakımını güçlendirmek için telekomünikasyon teknolojisinin kullanımı; insanlar ve/veya bilgisayarlar arasında elektronik ya da optik iletileri kullanarak gerçekleştirilen uzaktan iletişim” olarak tanımlamıştır. Tele-hemşirelik yeni değil, ancak telekomünikasyon teknolojisinin gelişimine paralel olarak hızla gelişen bir alandır. Amerika, Kanada ve Yeni Zelanda gibi iyi gelişmiş tele-hemşirelik programları olan birçok ülkede tele-hemşirelik telefon ile triaj, evde bakım, e-mail ile danışmanlık, uzaktan eğitim gibi uygulama alanlarında kullanılmaktadır. Tele-hemşirelik programları; değerlendirme, hasta eğitimi, karar destek ve olası sorunların önceden tanımlanması gibi temel hemşirelik uygulamalarının en uzak mesafedeki bireyler için bile etkili bir şekilde gerçekleştirilmesini desteklemektedir. Ancak, bu teknolojilerin etkili bir şekilde kullanılabilmesi, diğer sağlık bakım sistemleri ile bütünleştirilebilmesi için öncelikle hemşirelik verisinin tanımlanması ve organize edilmesi için yapılandırılmış bir terminoloji ve sınıflama sistemi yanında, teknoloji kullanımında yeterli hemşirelere gereksinim vardır. Avrupa Birliği’ne üye ülkelerde bu gereksinimlerin karşılanmasına destek olmak amacıyla NIGHTINGALE projesi ve TeleNurse ID - ENTITY projesi gibi Avrupa Birliği projeleri geliştirilmiş ve yürütülmüştür. Ülkemizde henüz hemşirelikte uluslararası bir sınıflama sisteminin aktif olarak kullanılmaması tele-hemşirelik gibi ileri uygulamalar için önemli bir engel oluşturmaktadır. Tele-hemşireliğin gerçekleşmesinin diğer engelleri; mesleki eğitim, yetkilendirme standartları ve politikaları konusunda yaşanan belirsizlikler, teknoloji kullanımında eğitsel ve uygulamaya yönelik sınırlılıklar, kurumların ve toplumun teknolojik donanımındaki sınırlılıklar yanında uygulamada hemşirelerin mesleki özerkliğinin sınırlı olması şeklinde sıralanabilir. Ancak, toplumumuzun yaşam şeklindeki ve sağlık hizmetlerine olan gereksinimindeki değişimler tele-hemşirelik uygulamalarını gerekli kılmaktadır. Hemşireler, tele-hemşirelik uygulamasının önündeki engelleri tanımlamalı, tele-hemşireliğin gerektirdiği yeterlilikleri kazanmaya yönelik stratejiler geliştirmeli ve tele-hemşirelik uygulamalarına yönelik yaşanabilecek yasal ve etik sorunların farkında olmalıdır. Bu bildiriye, dünyada tele-hemşirelik uygulamaları örneklenerek ülkemizde tele-hemşirelik uygulamalarının koşulları ve uygulama engelleri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler. Tele-Hemşirelik, Tele-Sağlık, Telekomünikasyon Teknolojisi